

Arabia wahhabickich Saudów

Autor tekstu: **Grzegorz Jerzy Gniady**

Wielu ludziom na świecie Arabia Saudyjska kojarzy się z ropą naftową, bogatymi książętami w białych abajach, wielbłędami, pałacami i brakiem biedy. Niewielu zna prawdziwą historię Arabii Saudyjskiej, która usłana jest krwią i przemocą. Ten pustyнный kraj, który mógłby być krainą mlekiem i miodem płynącą jest od 81 lat trzymany w żelaznych okowach dynastii Saudów.

Żeby zrozumieć jak ci pustyнный władcy zdobyli absolutną władzę nad Arabią trzeba cofnąć się do XVIII wieku. W tymże to czasie na terenie Arabii działał charyzmatyczny „teolog” Muhammad ibn Wahhab (1703-1767). Za swoją życiową misję uznał on powrót do pierwotnego Islamu taki jaki istniał za czasów Proroka Muhammada (pokój z nim) i wykorzenie wszystkich obcych filozoficznych naleciałości. Muhammad ibn Wahhab zapewnił sobie protekcję emira północnej części Arabii Nedźd Muhammada al-Sauda.

Muhammad ibn Wahhab działał z dużym powodzeniem wśród pustyнных plemion. Ale kiedy wahhabicka delegacja przybyła do Mekki osmański gubernator zwrócił się z pytaniem do szarifa z rodu Kurajszytów-Haszymidów (potomków Proroka Muhammada — pokój z nim) czy wahhabici są muzułmanami. Sharif zaprosił pustyнную delegację do swojego domu i długo z nimi rozmawiał. Po kilku dniach udzielił gubernatorowi miążdżącej odpowiedzi: wahhabici nie są muzułmanami tylko najgorszymi heretykami aresztuj ich natychmiast. Ależ sharifie odparł gubernator oni ciągle powołują się na wersety Koranu i Twojego przodka Proroka Muhammada(pokój z nim). To hipokryci największego rodzaju odparł sharif. Oni wypaczyli wszystko czego nauczał Prorok Muhammad(pokój z nim) mój przodek.

Pustyన్ని misjonarze zostali zamknięci w więzieniu ale wkrótce z rozkazu sharifa ich uwolniono. Pod koniec XVIII wieku wahhabici stworzyli prężne państwo w Nedźd. Zaczęli zagrażać świętym miastom Islamu Mekce i Medynie, które były we władaniu sułtana Wysokiej Porty Ottomańskiej. Sułtan wysłał przeciwko wahhabitom kedywa Egiptu słynnego Muhammada Alego. Muhammad Ali posiadając silną artylerię po ciężkich walkach rozbił wahhabitów i zniszczył ich stolicę Diraję. Wahhabicki emir Turki bin Abdullah al-Saud wycofał się do Rijadu, który uczynił swoją Racionalista.pl

stolicą. Wahhabici odizolowali swój emirat od innych ziem arabskich i rabowali karawany które przechodziły obok ich ziem. W 1865 roku tureccy Osmanowie ponownie zaatakowali wahhabitów. Tym razem walka była trudniejsza ponieważ toczyła się na pustyni. Po 26 latach zmagania saudyjski emir Abd ar-Rahman się poddał i uciekł do Kuwejtu. Wydawało się, że walka jest zakończona.

Ale w 1902 roku syn Rahmana Abdul Aziz Al-Saud na czele 200 jeźdźców nagłym atakiem zdobył Rijad, w 1906 Nedżd a w 1913 Al-Hasę. W Pierwszej Wojnie Światowej Saudowie pozostali neutralni podczas gdy Kurajczyci-Haszymidzi walczyli przeciwko Turkom. Po 1918 roku Saudowie rozpoczęli ekspansję. Po kilkuletniej wojnie w 1924 roku zdobyli prowincję Al-Hidżaz i święte miasta islamu Mekkę i Medynę. Był to duży cios dla Kurajczytów-Haszymidów. W 1925 Saudowie zdobyli Asir a w 1932 pustynię Rub Al-Chali. W tym samym roku ogłosili powstanie Królestwa Arabii Saudyjskiej. Mianowali się także strażnikami Mekki i Medyny co było pogwałceniem wszelkich zasad Islamu. W nowo utworzonym królestwie Saudowie narzucili wszystkim wahhabizm.

Zakazano w Al-Hidżazie tolerancyjnej prawniczej szkoły hanafickiej, kobiety w całym kraju musiały odtąd nosić niqaby, wprowadzono drastyczne kary (obcinanie rąk i nóg za małe nawet przewinienia), szyciów mieszkających w Prowincji Wschodniej sprowadzono do roli poddanych drugiej kategorii. Przez pierwsze lata panowania Saudów Arabia była krajem biednym, żyjącym z pielgrzymów udających się do Mekki i Medyny. Dopiero wydobywanie na wielką skalę ropy naftowej od 1946 roku radykalnie zmieniło kraj. Powstały nowe drogi, porty i lotniska. W 1953 roku zmarł założyciel Arabii Saudyjskiej Abdul Aziz a jego brat Saud objął władzę.

Okazał się marnotrawnym łajdakiem trwoniącym państwowe pieniądze na pałace, kochanki i limuzyny. Pod jego rządami Arabia znalazła się na krawędzi bankructwa. 2 listopada 1964 roku Saud został obalony w wyniku pałacowego przewrotu a nowym królem został Fajsal. Okazał się znakomitym władcą najlepszym w historii Arabii. Fajsal już jako 19-latek dokonał wielkich czynów zdobywając w 1924 roku Al-Hidżaz. Potem był gubernatorem tej najważniejszej prowincji.

Fajsal miał bardzo szerokie horyzonty myślowe i bardzo otwarty umysł. Pozwolił kobietom studiować, założył radio i telewizję, ograniczył wydatki na rodzinę królewską, przeciwstawił przemoc domowej. Skrajni obskuranci zorganizowali demonstrację na której czele stał członek rodziny królewskiej książę Chalid i zaatakowali budynek telewizji. Fajsal nie zawahał się dać rozkazu ognia do protestujących. Książę Chalid zginął. Król Fajsal o czym mało kto wie był wielkim fanem amerykańskiego hippisowskiego zespołu muzycznego Grateful Dead, który tworzył w oparciu o tybetańskie mantry! 25 marca 1975 roku król Fajsal został zastrzelony przez niezrównoważonego psychicznie bratanka, który zemścił się za śmierć 10 lat wcześniej swojego brata Chalida.

Zespół Grateful Dead poświęcił pamięci Fajsala utwór "Blues for Allah". W 1979 roku pakistańskie miasto Lyallpur przemianowano na Faisalabad, jeden z meczetów w Islamabadzie nazwano imieniem Fajsala podobnie jak główną ulicę w Karachi i osiedle mieszkaniowe w tym mieście. W samej Arabii Saudyjskiej Fajsal nie został uhonorowany. Najbardziej wsteczna i próżniacza cześć rodziny królewskiej odetchnęła z ulgą po jego śmierci. Następcą został dobry ale pozbawiony charyzmy Chalid. Był marionetką w rękach książąt. Z chwilą jego śmierci w 1982 roku tron objął nieudolny Fahd. Arabia Saudyjska bardzo pręźnie się rozwijała.

Zbudowano supermarkety, stacje benzynowe, lotniska i porty. Do budowy zatrudniano muzułmańskich emigrantów z Pakistanu i Bangladeszu. Poniewierano nimi niemilosiernie, bito i oszukiwano. Z Filipin bogaci Saudyjczycy sprowadzali służbę do swoich pałaców i willi. Saudyjscy panowie domów gwałcili i znęcali się nad młodymi Filipinkami. Ponieważ Arabia cierpiała na deficyt wykształconych ludzi Saudowie zatrudniali inżynierów Syryjczyków i Palestyńczyków. Płacili im godziwie, ale wzbraniali się od wszelkich głębszych kontaktów, gdyż gardzili tymi ludźmi. Znany jest przypadek porwania libańskiej dziewczynki w Bejrucie, którą saudyjska rodzina wywiozła do Indii, gdzie w prywatnej klinice wycięto jej nerkę potrzebną choremu Saudyjczykowi.

Po operacji dziewczynkę zawieziono ponownie do Bejrutu i zostawiono na ulicy obok jej domu z misem i pięcioma tysiącami dolarów w kieszeni, które miały zrekompensować utratę nerki. Saudyjscy książęta na zewnątrz udający pobożnych muzułmanów jeździli do Kairu, gdzie w nocnych klubach pili alkohol i oddawali się wszelkim perwersjom seksualnym. W kraju religijna policja Mutawa patrolowała ulicę i przeszukiwała domy, kiedy tylko podejrzewała, że dzieją się tam czyny zakazane (haram) przez Islam.

Oczywiście z tej kontroli zwolnieni byli arystokraci i bogaci biznesmeni. Mimo dużych dochodów z ropy naftowej spora grupa Saudyjczyków żyła i żyje biednie. Bezdomność nie jest zjawiskiem rzadkim a analfabetyzm dosyć częstym. W 1990 roku Saudowie pozwolili Amerykanom na inwazję z terenu Arabii na Irak podczas wojny o Kuwejt. Radykalni salafici poprzysięgli śmierć Saudom. Ich przywódca, saudyjski milioner pochodzenia jemeńskiego, Osama bin Laden, stworzył Al-Kaidę (bazę) — zbrodnicza organizację terrorystyczną, a saudyjski uniwersytet Muhammada Szukri stał się

wylęgarnią zamachowców-samobójców.

Saudowie zachowali się ambiwalentnie. Wspierali po cichu Al-Kaidę dopóki ta nie atakowała ich bezpośrednio. Saudyjscy książęta wpompowali także miliony dolarów w zbrodniczy reżim afgańskich talibów. Wszystko się załamało po ataku z 11 września 2001 na Nowy Jork, gdzie zamachowcami byli Saudyjczycy. Amerykanie w odwecie razem z afgańską opozycją obalili talibów. Saudowie oficjalnie potępili Osamę bin Ladena, ale w dalszym ciągu wspierali ekstremistów. W 2005 roku zmarł król Fahd — najbardziej nieudolny saudyjski władca. Jego następca Abd Allah okazał się filantropem (sfinansował między innymi operację rozdzielenia polskich sióstr syjamskich w 2005 roku), ale tak naprawdę nie miał i nie ma do dziś wielkiej władzy. Arabią rządzą książęta i wahhabiccy imamowie, którzy trzymają kraj za twarz. W Arabii Saudyjskiej narodził się Prorok Muhammad(pokój z nim), to tu powstał Islam.

Dziś Arabia Saudyjska jest własnością wahhabickiej dynastii-sekty, która ciągle ma na ustach wersety Koranu i uważa się za jedyną strażniczkę świętych miast Mekki i Medyny, a jednocześnie poniewiera wszystkimi wartościami Islamu. Przesada? Nie! Grób matki Proroka Muhammada(pokój z nim) Aminy bin Wahb został zalany benzyną i zabetonowany! Zburzono dom żony Proroka Muhammada(pokój z nim) Khadiji a na jego miejscu zbudowano miejski szalet!

Zburzono dom Towarzysza Proroka Muhammada(pokój z nim) Abu Bakra! Wahhabiccy Saudowie niszczą wszystko, co przypominałoby o tym, że setki lat przed ich panowaniem rozkwitała w Arabii muzułmańska kultura i sztuka. Dla Saudów Arabia okazała się za mała. Teraz rozpoczęły ekspansję na świat. Uważają, że szyitów należy zetrzeć z powierzchni ziemi a sunnitów nawrócić na wahhabizm.

Grzegorz Jerzy Gniady

(Ali Dżabir). Ur. 1970. Muzułmanin-szyita. Poeta, członek Koła Młodych Związku Literatów Polskich w Krakowie. Publicysta portalu OświęcimOnline i współpracownik organizacji praw człowieka. Mieszka w Oświęcimiu.

[Strona www autora](#)

[Pokaż inne teksty autora](#)

(Publikacja: 11-12-2015 Ostatnia zmiana: 12-12-2015)

[Oryginał..](http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,9947) (<http://www.racjonalista.pl/kk.php/s,9947>)

Contents Copyright © 2000-2015 Mariusz Agnosiewicz

Programming Copyright © 2001-2015 Michał Przech

Właścicielem portalu Racjonalista.pl jest Fundacja Wolnej Myśli.

Autorem portalu jest Michał Przech, zwany niżej Autorem.

Żadna część niniejszych opracowań nie może być wykorzystywana w celach komercyjnych, bez uprzedniej pisemnej zgody Właściciela, który zastrzega sobie niniejszym wszelkie prawa, przewidziane w przepisach szczególnych, oraz zgodnie z prawem cywilnym i handlowym, w szczególności z tytułu praw autorskich, wynalazczych, znaków towarowych do tego portalu i jakiegokolwiek jego części.

Wszystkie elementy tego portalu, wliczając w to strukturę katalogów, skrypty oraz inne programy komputerowe są administrowane przez Autora. Stanowią one wyłączną własność Właściciela. Właściciel zastrzega sobie prawo do okresowych modyfikacji zawartości tego portalu oraz opisu niniejszych Praw Autorskich bez uprzedniego powiadomienia. Jeżeli nie akceptujesz tej polityki możesz nie odwiedzać tego portalu

i nie korzystać z jego zasobów.

Informacje zawarte na tym portalu przeznaczone są do użytku prywatnego osób odwiedzających te strony. Można je pobierać, drukować i przeglądać jedynie w celach informacyjnych, bez czerpania z tego tytułu korzyści finansowych lub pobierania wynagrodzenia w dowolnej formie. Modyfikacja zawartości stron oraz skryptów jest zabroniona. Niniejszym udziela się zgody na swobodne kopiowanie dokumentów portalu Racionalista.pl tak w formie elektronicznej, jak i drukowanej, w celach innych niż handlowe, z zachowaniem tej informacji.

Plik PDF, który czytasz, może być rozpowszechniany jedynie w formie oryginalnej, w jakiej występuje na portalu. **Plik ten nie może być traktowany jako oficjalna lub oryginalna wersja tekstu, jaki prezentuje.**

Treść tego zapisu stosuje się do wersji zarówno polsko jak i angielskojęzycznych portalu pod domenami Racionalista.pl, TheRationalist.eu.org oraz Neutrum.eu.org.

Wszelkie pytania prosimy kierować do redakcja@racjonalista.pl